

TÁRSASÁGI HÍREK

A MAGYAR OPERÁCIÓKUTATÁSI TÁRSASÁG ÉLETÉBŐL

A Magyar Operációkutatási Társaság 1991. május 24-én megtartott első, alakuló közgyűlésén tiszteletbeli elnökévé választotta Prékopa András professzort, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját. Jóllehet Prékopa András nem kell bemutatni az operációkutatók hazai táborának, a következő életrajzi ismertetés sokunk számára szolgálhat újabb adalékokkal Prékopa professzor gazdag életútjáról.

Prékopa András életrajza

1929. szeptember 11-én született Nyíregyházán. Édesapja Szabolcs Vármegye legnagyobb bankjának, a Nyíregyházi Takarékpénztár Egyesületnek volt az igazgatóhelyettese. A Prékopa család ősi nyíregyházi iparos, kereskedő és értelmiségi család. Őseik a felvidékről származnak, ahol egy Túrócszentmárton és Kossuthfalva melletti falu viseli ezt a nevet.

Iskoláit két és fél év kivételével Nyíregyházán végezte, ott is érettségizett a Kossuth Lajos gimnáziumban, 1947-ben. Az említett két és fél év alatt a marosvásárhelyi hadapródiskola növendéke volt. Kiváló tanárok tanították, mint pl. Sziklay László, Margócsy József, Gacsályi Sándor, Scharbert Ármin, Borzsák

István, egyetemi tanári szintű emberek, többen közülük később valóban azzá is váltak.

Szülővárosához és iskoláihoz mindig erős volt a kötődése. Hosszú idő óta elnöke a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Öregdiákok Klubjának és alelnöke volt a Nyíregyházi Kossuth Lajos Gimnázium Baráti Körének.

Az érettségi után beiratkozott a Debreceni Tudományegyetemre, mint matematika, fizika és ábrázoló geometria szakos tanárjelölt. Matematikus professzorai Varga Ottó, Rényi Alfréd, Gyires Béla, Rapcsák András akadémikusok, Barna Béla, Szénássy Barna, Szele Tibor, a tudomány doktorai, továbbá Gyarmati László kandidátus voltak. Az utóbbi az ábrázoló geometriát tanította. A fizikát abban az időben Szalay Sándor, Budó Ágoston akadémikusok és Fényes Imre, a tudomány doktora tanította.

A fent említett tanárok közül a legnagyobb hatást Rényi Alfréd gyakorolta Prékopa Andrára. Bár matematikai statisztikai vonalon volt már Magyarországon

nemzetközi hírű kutató és egyetemi tanár, Jordan Károly személyében, aki iskolát is teremtett, ám a modern, Kolmogorov-elméleten nyugvó valószínűségelmélet meghonosítója Rényi Alfréd volt, aki 1949-től kezdődően tekintélyes iskolát hozott létre maga körül. Ebben, időrendben a legelsőik között foglalt helyett Prékopa András. Már egyetemi hallgató korában megjelent egy cikke az un. „Banach gyufák” problémáról.

Az egyetemet 1951-ben végezte el, majd 1952-ben államvizsgát tett és középiskolai tanári oklevelet szerzett. Az egy év középiskolai tanítás helyett, ami a végzés és az államvizsga között történt volna, a Műegyetemre irányították, ahol fél évig tanársegéd volt a Vegyész mérnöki Kar Matematika Tanszékén, majd aspiráns lett az Alkalmazott Matematikai Intézetben, Rényi Alfréd vezetése mellett. Ezek az évek formálták alkalmazott matematikusi szemléletmódját és hivatástudatát. Az akkori akadémiai intézetben kötelező volt az alkalmazási tevékenység, ami előtt persze igen nagy nehézségek tornyosultak, mert nem volt az országnak modern ipara és működőképes gazdasága. Az aspirantúrát 1955-ben fejezte be. „Sztocasztikus halmazfüggvények” című disszertációját 1956-ban védte meg. Ezt még abban az évben Grünwald Géza díjjal jutalmazta a Bolyai János Matematikai Társulat.

Az aspirantúra után 1956 szeptemberéig az Alkalmazott Matematikai Intézet jogutódjában, a Matematikai Kutató Intézetben volt tudományos munkatárs. Ezután az ELTE TTK Valószínűségszámítási Tanszékén dolgozott 1968-ig, előbb adjunktusi, 1963-tól pedig docensi beosztásban. Már néhány évvel korábban is, de főként ebben az időben részt vett a valószínűségelméleti-statisztikai szakirány létrehozatalában. Az ő feladata a sztochasztikus folyamatok kurzus kidolgozása volt, melyet azután több éven keresztül tartott, más egyéb kurzussal együtt. Legfontosabb oktatósi jellegű alkotása azonban az operációkutatásnak az ELTE-n való meghonosítása volt. Első, lineáris programozási speciális előadását 1958-ban tartotta. Az 1965. évi egyetemi reform tervben már elfogadták az operációkutatási szakirány létesítését és 1969-ben már végzett is az első évfolyam. Ezzel megvalósult Magyarországon egy képzési forma, mely minden tekintetben egyenrangúnak bizonyult az angolszász egyetemek „master in operations research” fokozatával (noha a végzett hallgatók egységesen matematikusi diplomát kaptak, melyen a szakirány nem volt feltüntetve). Abban az időben még Nyugaton is csak kevés egyetemen létezett operációkutatási szakirányú képzés.

Abból a célból, hogy a korábban végzett matematikusok, mérnökök és közgazdászok is elsajátíthassák azokat az ismereteket, amiket egy ilyen szakirány nyújtani tud, továbbá, hogy az ELTE operációkutatási szakirányt megalapozza, 1967-1969 között nagyszerű tanfolyamot szervezett a Bolyai Társulatban. Ennek során a legfontosabb operációkutatási diszciplínák mind szerepeltek egy-egy féléves kurzussal. Az előadások jegyzeteit a Bolyai Társulat kiadta, ezek később országszerte használttá váltak az operációkutatás oktatásában.

1967-ben az ELTE-n létrejött egy egyetemi szintű számítástechnikai bizottság, melynek vezetésével a rektor Prékopa Andrászt bízta meg. Az egyetem első számító-

gépének az installálása, 1968 tavaszán, erre az időre esett.

Noha 1967-ben Rényi Alfréd javaslatot készített egy Operációkutatási Tanszék létesítésére és 1968-ban az egyetem kérte a Minisztériumot egy Operációkutatási és Számítástechnikai Tanszék létesítésére, az utóbbiból is csak a Számítástechnikai Tanszék valósult meg. Az operációkutatásnak az ELTE-n való oktatásához sem az ELTE, sem a Minisztérium nem nyújtott támogatást. Az utóbbinak illetékes főosztályvezetője azt ígérte Prékopa Andrásnak, hogy megadják a támogatást, de a Műegyetemre telepítve. Így 1968-ban elfogadta a Műegyetem ajánlatát és a Villamosmérnöki Kar Matematika Tanszékének egyetemi tanára lett. Később, 1977-ben átment a Gépészmérnöki Kar Matematika Tanszékére, hogy részt vegyen a matematikus-gépészmérnök szakirányú képzésben. Itt dolgozott 1983-ig, amikor visszakerült az ELTE-re, miután ott létrejött az Operációkutatási Tanszék.

Prékopa András életében az akadémiai intézetekben betöltött mellékfoglalkozási pozíciói legalább ol, an fontos szerepet játszottak, mint főállásai. Ezekben az intézetekben a politikai nyomás jóval enyhébb volt és így a párton kívüli professzor könnyebben nyerhetett el vezető beosztást. Az első kutatócsoportja a Matematikai Kutató Intézetben belül létesült 1959-ben, "A Matematikai Közgazdasági Alkalmazásai Csoport" elnevezéssel. Ez 1970-ben átment az Akadémia Számítástechnikai Központjába, ahol Operációkutatási Osztállyá alakult. A Központ és az Automatizálási Kutató Intézet 1973-ban bekövetkezett egyesülése után nem sokkal megfosztották osztályvezetői pozíciójától, ám 1977-ben az egyesült intézetet átszervezték és az akkor létrejött Alkalmazott Matematikai Főosztálynak lett a vezetője. Ezen belül helyezkedett el az Operációkutatási Osztály. Az akadémiai intézetekben betöltött pozíciói lehetőséget adtak arra, hogy az ELTE-n az Operációkutatási szakirányt fenntartsa. Ezt az oktatást 1968 után is változatlanul ő szervezte és végezte, a SZTAKI Operációkutatási Osztályának áldozatkész és lelkes tagjaival együtt. Az Akadémia és az Egyetem együttműködése tehát már évtizedekkel ezelőtt megvalósult, jóllehet ezt nem a két intézmény magasszintű együttműködési megállapodása, hanem a politikai akadályok megkerülése eredményezte.

Az 1983-ban létrejött tanszék mindössze négy főből állt és helyiséget még négy évig nem kapott. E mostoha körülményeket tovább súlyosbította, hogy 1985-ben a SZTAKI-beli pozícióját kénytelen volt feladni. Miután oktatási és kutatási lehetőségei ilyenformán beszűkültek, 1985-ben elfogadta az Amerikai Egyesült Államokbeli Rutgers Egyetem Operációkutatási Központjának a meghívását előbb egy „distinguished visiting professor”, majd egy állandó jellegű "Professor II." pozíció betöltésére. Az utóbbi a Rutgers Egyetemen a legmagasabb professzori rangot jelenti. Időközben az ELTE részéről szabadságon volt. Jelenleg ithon tartózkodik, az ELTE TTK Operációkutatási Tanszékének egyetemi tanára.

Tudományos pályafutásának első szakaszában valószínűségelmélettel és statisztikával foglalkozott. Az ilyen irányú érdeklődés megtartásával, 1957 óta egyre intenzívebben fordult az operációkutatás felé. A tudományok doktora fokozatot már operációkutatási jellegű disszertációval nyerte el 1971-ben. Ennek címe: "Sztochasztikus

Rendszerek Optimalizálási Problémáiról." 1977-ben külföldi levelező tagja lett a Mexikói Mérnöki Akadémiának, (A. Charnes professzor azt írja, hogy egyidejűleg terjeszti fel L. Kantorovich Nobel-díjas orosz professzorral, az utóbbit külföldi rendes tagnak), 1979-ben levelező tagja lett a Magyar Tudományos Akadémiának, ugyanennek rendes tagja lett 1985-ben. Két évvel később tagja lett a New York-i Tudományos Akadémiának is. A fentiekén kívül más elismerést jelentő tagságokban is részesült: 1968-ban tagja lett a Nemzetközi Statisztikai Intézetnek és 1978-ban Fellow-já lett az ugyancsak nemzetközi Ökonometriai Társaságnak. Alapítója és nyolc éven át elnöke (1981–1989) a Matematikai Programozási Társaságon belül működő Sztochasztikus Programozási Bizottságnak. Alapítója és huszonegy éven át (1964–1985) elnöke a Bolyai János Matematikai Társulat Alkalmazott Matematikai Szakosztályának. A Bolyai Társulatban kifejtett munkásságáért 1983-ban MTESZ díjban részesült. Létrehozója és tíz éven át elnöke az Akadémia Matematikai és Fizikai Tudományok Osztálya Operációkutatási Bizottságának. Egyik alapítója, majd előbb felelős szerkesztője, később főszerkesztője az Alkalmazott Matematikai Lapoknak. Tagja számos hazai és nemzetközi folyóirat szerkesztő bizottságának. Elnöke volt a Magyarországon rendezett első nemzetközi jellegű operációkutatási konferenciának 1963-ban (pontos neve más volt, itthon akkor még nem volt elfogadott az "operációkutatás" terminológia), majd ezt követően közel húsz, Magyarországon rendezett, nemzetközi és magyar, főleg operációkutatási jellegű tudományos konferenciának. Ezek közül a főbbek:

Operációkutatási Konferencia, Veszprém, 1967 (MTA), Debrecen, 1970 (Bolyai Társulat); Inventory Control and Water Storage, Győr, 1971 (Bolyai Társulat); International Conference on Operations Research, Eger, 1974 (Bolyai Társulat); IX. International Symposium on Mathematical Programming, Budapest, 1976 (Math. Prog. Soc., Bolyai T., MTA); International Conference on Stochastic Programming, Kőszeg, 1981 (Bolyai Társulat); GAMM Tagung, Budapest, 1982 (GAMM és Bolyai Társulat); System Modelling and Optimization, Budapest, 1985 (IFIP és MTA SZTAKI).

Első tudományos eredményei a sztochasztikus folyamatokkal és ezek általánosításával kapcsolatosak. Ezt követően az operációkutatáson belül főleg sztochasztikus programozással foglalkozott. A valószínűséggel korlátozott sztochasztikus programozási modell legfontosabb eredményei az ő nevéhez fűződnek. Az ennek kapcsán nyert logkonkvávitási eredményei a matematika számos egyéb ágában is felhasználást nyertek (valószínűségelmélet, statisztika, konvex geometria, funkcionálanalízis). Újabban a diszkrét momentum problémával kapcsolatban ért el fontos eredményeket, melyeket a matematika és alkalmazásai több területén hasznosítottak (megbízhatóságelmélet, optimalizálás, statisztika, stb.).

Prékopa András egész tudományos pályafutása alatt különös érdeklődéssel fordult az alkalmazások felé. Ám e tekintetben elsősorban a tudományos értékű alkalmazások vonzották, melyekben új matematikai eredmények elérése, újszerű modellalkotás és fontos gyakorlati következmény egyaránt létrejön. Ilyen irányú

eredményei közül a legjelentősebbek: A közismert Prékopa-Ziermann-féle készletezési modell megalkotása 1962-ben és az azt követő években. Ez, a főleg megbízhatóságot szem előtt tartó modell, újszerű volt a matematikai megfogalmazás és az elért matematikai eredmények szempontjából egyaránt. Gyakorlati szempontból is igen jelentős volt a hatása, mert a 60-as évek elején országos szinten kb. négy milliárd forint megtakarítást eredményezett és hosszú ideig az egyetlen, itthon a gyakorlatba bevezetett készletmodell volt. Időrendben ezt követték vízügyi modelljei. Hatékony vízszintszabályozási módszert adott a Balatonra, tározórendszer irányítási modellt dolgozott ki a Tisza-ök- Kiskörei rendszerre és egy délmagyarországi rendszerre. Tározó-rendszer méretezési modellt dolgozott ki árvízvédelmi rendszerekre. Ezek a munkái Szántai Tamással közösek. A harmadik csoportot villamosenergiaipari alkalmazások alkotják. Az MTA SZTAKI egy kutatócsoportja vezetőjeként munkatársaival együtt olyan napi villamosenergia termelési modellt és módszert dolgozott ki, mely együtt szerepelteti az erőműveket a hálózattal. A nyert nagyméretű, nemlineáris, vegyesváltozós modellt igen rövid időn belül tudták számítógéppel megoldani. Egy másik modellje együttműködő villamosenergia rendszerek kapacitás tervezését célozza, olyan feltétel mellett, hogy a kooperáló rendszerek előírt, nagy megbízhatósággal képesek legyenek az összes igényt kielégíteni. További fontos alkalmazást végzett dietetikai vonatkozásban. Korábban, 1965-ben és 1967-ben az Egyesült Államokbeli Tulane Egyetemen vett részt egy ilyen jellegű projektekben. Részben erre támaszkodva, egy SZTAKI-beli kutató csoporttal létrehozott egy dietetikai rendszert, melyet azután kórházakban alkalmaztak. A feladat olyan számítógépes rendszer létrehozatala volt, mely a tápanyagkövetelményeknek eleget tevő, többféle diéta megtervezésére volt alkalmas, előírt költséghatáron belül. Említést érdemelnek még azok a statisztikai jellegű alkalmazások, melyeket 1958-1965 között a Statisztikai Hivatalban végzett egy matematikus csoport vezetőjeként.

Prékopa András nemzetközi viszonylatban is ismert és nagyra értékelt operációkutatási iskolát hozott létre. 1975-ben Aiex Orden amerikai professzor így ír az általa vezetett kutató csoportról: "Jóllehet az amerikai operációkutatási aktivitás mérete és változatossága a magyarországinál sokkal nagyobb, nehéz olyan amerikai kutató egységet találni, melyben a matematikai kutatás, algoritmus és számítógépes program fejlesztés és az operációkutatás alkalmazásai ily harmóniában élnek együtt ennyire széles területen". (SIGMAP Newsletter, 1975). Iskolateremtő hatása az alkalmazott matematika más ágaira is kiterjedt. Összesen 33-an szereztek kandidátusi, vagy egyetemi doktori fokozatot vezetése alatt. Ezek között ma már több egyetemi tanár, illetve akadémikus van és Magyarországon kívül a következő országokból jöttek, illetve országokban élnek: Jugoszlávia, Litvánia, NSZK, Mongólia, USA, Vietnam. Szakmák szerint pedig matematikus, mérnök, közgazdász, számítástechnikus és orvos végzettségűek. Iskolájának tevékenységét alkalmazott matematikai szempontból méltatja az ausztriai H.Wacker professzor, amikor azt írja, hogy (Zeitschr. für Hochschuldidaktik, 1982) egyik példáját adja azoknak a csoportoknak, nemzetközi viszonylatban, amelyek a matematikus képzésben az elméleti

megalapozáson kívül a gyakorlat orientáltságot is megvalósították.

Több hazai és nemzetközi "Ki Kicsoda" ismerteti életrajzát. A legjelentősebb az International Biographical Center által kiadott "5000 Personalities in the World". Az erről kiadott igazoló lap indoklásul az alkalmazott matematika terén elért eredményeit említi.

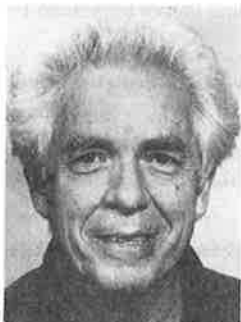
Prékopa András 1962-ben nősült. Felesége Széchenyi Kinga, a Toldy Ferenc gimnázium angol szakos tanára, az ELTE vezető tanára és műfordító. Két lányuk van. A nagyobbik, Mónika, angol-francia szakot végzett, 1982-ben az országos tanulmányi versenyen francia nyelvből első helyezett lett. Jelenleg jogot tanul az USA-ban, ahol férjénél van. Férje vegyész professzor Indianában a Purdue Egyetemen. A kisebbik, Judit, másodéves egyetemi hallgató az ELTE Bölcsész Karán, angol-olasz szakos. A múlt évben a Rutgers Egyetemre járt, ahol a fenti tárgyakon kívül matematikát, közgazdaságtant és pszichológiát tanult.

* * *

A Magyar Operációkutatási Társaság 1992. május 22-i közgyűlésén tiszteletbeli tagjává választotta H. W. Kuhn amerikai matematikust. A nemlineáris programozás elméletében csak egy kicsit is jártas embernek nem idegen a Kuhn név. Az optimalitás szükséges feltételét megfogalmazó Karush–Kuhn–Tucker feltételt vélhetően mindenki ismeri. Kevésbé ismert azonban Kuhn munkásságának magyar vonatkozása: a hozzárendelési feladat megoldására kidolgozott egy algoritmust, amely két magyar matematikus, Egerváry Jenő és König Dénes eredményeire épül. Ezt a tényt örököltette meg Kuhn professzor azzal, hogy az említett algoritmust magyar módszernek keresztelte el¹.

Életrajzának rövid ismertetésével szeretnénk közelebb hozni Öt a magyar szakmai közvéleményhez.

Harold W. Kuhn életrajza

Dr. Harold W. Kuhn a Princeton Egyetem matematikai közgazdaságtan professzora. Főbb kutatási területei: lineáris és nemlineáris programozás, játékelmélet, kombinatorikus problémák, valamint a matematikai módszerek és technikák közgazdasági alkalmazásai.

Santa Monicában (Kalifornia) született 1925. július 29-én. 1949-ben házasságot kötött Estelle Henkinnel. Három fiúgyermekük és öt fiúunokájuk van. Kuhn professzor 1944–46-ban a U.S. Army tagja volt, szolgálati ideje alatt japán nyelvi képzést kapott az „Army Language Program” keretében a Yale Egyetemen.

1947-ben a California Institute of Technology-n B.S. fokozatot szerzett, majd beiratkozott a Princeton's Graduate School-ra, ahol 1948-ban M.A., majd 1950-ben Ph.D. fokozatokat szerzett. Princetoni tanulmányai közben instruktorként már részt vett a Matematika Tanszék munkájában.

Az 1950–51-es tanévben Párizsban folytatott tanulmányokat, mint Fulbright Research Scholar. A következő évben matematikát tanított a Princeton Egyetemen. 1952-ben docensi kinevezést kapott matematikában a Bryn Mawr College-on, ahol is hét éven át tevékenykedett.

1958–59-ben, mint a National Foundation ösztöndíjasa (Senior Postdoctoral Fellow) egy évet töltött a London School of Economics-on. Innen Princetonba tért vissza, ahol docensi kinevezést kapott matematikai közgazdaságtanban. 1963-ban nevezték ki professzornak. 1965–66-ban egy évet a római egyetemen töltött, mint a National Science Foundation (NSF) ösztöndíjasa (Senior Postdoctoral Fellow), majd

¹Kuhn professzor személyes visszaemlékezése erről az Idegen tollak rovatban olvasható

1971–72-ben ugyancsak az NSF ösztöndíjasaként (Science Faculty Fellow) ismét egy évet töltött a London School of Economics-on.

Tanácsadóként különféle kormányzati szervek és számos társaság munkájában részt vett. 1961-től 1983-ig tagja volt a Mathematica, Inc. Princeton székhelyű kutató vállalat Igazgató Tanácsának. Fenti feladataiból következően számos kutatás vezetője volt. Néhány ezek közül:

- tanulmány a nukleáris fegyverek biztonságáról és megbízhatóságáról (az Atomenergia Bizottság számára),
- megfigyelői rendszerek és a hasznosság elmélet metodológiája (a Fegyverzet Ellenőrzési és Leszerelési Ügynökség számára),
- közlekedési hozzárendelési modellek aggregációja (a Közlekedéstudományi Intézet számára)

Számos tudományos társaság illetve szervezet bizottságaiban illetve tanácsadó testületeiben tevékenykedett.

- 1953–54-ben a SIAM (Society of Industrial and Applied Mathematics) elnöke volt.
- A Nemzeti Tudományos Akadémia Kutatói Tanácsának több éven át tagja, 1957-től 1960-ig pedig a Kutatói Tanács Matematikai Osztályának titkára volt.
- 1959-től 1962-ig választott tagja volt az Amerikai Egyetemi Professzorok Egyesülete Tanácsának.
- Tagja a következő tudományos társaságoknak: American Mathematical Society, Mathematical Association of America, Econometric Society.

1967-től 1971-ig tagja volt a Princeton Egyetem Tanácsadó Bizottságának. Az ebben az időben írt „Egyetemisták és az egyetem” című helyzetelemzése nyomán széleskörű változtatásokra került sor az egyetemisták egyetem-kormányzati kérdésekben való részvételét illetően. Ez alatt az idő alatt tagja volt a Princeton Egyetemi Közösség Tanácsának és első elnöke ezen testület Fegyelmi Bizottságának (Committee on Rights and Rules).

Mint közgazdász alsóbb (undergraduate) évfolyamokon „price theory” és „managerial economics”, felsőbb (graduate) éveseknek pedig „microeconomics”, „trade theory” és „mathematical economics” című tárgyakat tanít. A matematikai közgazdaságtan című előadásait a matematikai intézet hallgatói is látogatják. Matematikus hallgatók számára matematikai programozási kurzusokat is tart.

Tudományos publikációi közül külön említést érdemelnek a

- nemlineáris programozásról (1950, A.W. Tuckerrel közösen),

- az extenzív játékokról (1950),
- a magyar módszerről (1955),
- egy, a bimatricus játékok Nash equilibriumának meghatározására szolgáló algoritmusról (1959),
- a Sperner-lemma általánosításairól (1960),
- fix pontok szimpliciális felbontások segítségével történő közelítéseiről (1968)
- egy, polinomok gyökeinek meghatározására szolgáló algoritmusról (1974)

írt dolgozatai.

Szerkesztője volt (Albert W. Tuckerrel együtt) a „Contributions to the Theory of Games and Linear Inequalities and Related Systems” című sorozat első két kötetének. Szerkesztője volt továbbá (G. P. Szegővel együtt) a „Mathematical Systems Theory and Economics” és a „Differential Games” című konferencia köteteknek. Szerkesztője volt a „Proceedings of the Princeton Symposium on Mathematical Programming” című kötetnek. Ez a szimpozium egy nagyon híres nemzetközi szimpozium sorozat hatodik konferenciája volt 1967-ben Princetonban. Számos tudományos folyóirat társszerkesztőjeként is tevékenykedett.

1980-ban Kuhn professzort (David Gale-lel és Albert W. Tucker-rel együtt) az Amerikai Operációkutatási Társaság John von Neumann Theory Prize-zal tüntette ki. 1982-ben Guggenheim tagságot kapott. 1992-ben az Amerikai Tudományos és Művészeti Akadémia tagjává választották.

Kuhn professzor jelenlegi tudományos munkássága elsősorban a játékelmélettel kapcsolatos. 1987 júniusában Capriban igazgatója volt egy nyári iskolának (NATO Advanced Study Institute) „Games with Incomplete Information and Bounded Rationality” témában. Egy 1953-ban elkezdett témához való visszatérésként 1991-ben az asszimmetrikus 6-városú utazó ügynök probléma politopja határoló lapjainak teljes leírását adta meg H. Trotterrel közösen.

1992-ben a Magyar Operációkutatási Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.

